

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

FUTBOL

Si no ets seguidor del futbol ets una *rara avis* enmig d'una societat en què aquest esport belluga masses senceres. No és que hi tingui res en contra, malgrat prefereixo altres esports com el bàsquet, la natació, les arts marcial, la gimnàstica o el tennis de taula perquè els trobo més vius i atractius, sinó que el que m'amoïna són els enfrontaments entre els equips, el masclisme, els insults, i, encara més, els diners que s'hi belluguen. Persones amb problemes laborals o sous baixos paguen entrades a preu d'or mentre veuen com els jugadors arriben a l'estadi amb els seus cotxes nous i luxosos. N'hi ha que en una sola temporada guanyen el que moltes persones no guanyaran en tota la seva vida laboral. Però la majoria els adora i els jugadors esdevenen déus i els camps de futbol es converteixen en una mena de santuaris. Marcar un gol és com una apoteosi i quan es guanya una copa, el carrer esdevé, vulgues no vulgues, una festa sobre la que tot gira al seu voltant. Ja m'agradaria a mi que cada vegada que una mestra fa brillar un infant, que una persona reconeix un error o que una infermera embolcalla el dolor d'un pacient, es fessin sonar tants petards. Amb tot, tinc la impressió que als governs els va molt bé tenir el poble endormiscat amb aquests afers.

Juliol 2021